

Bemærkninger til lovforslaget.

I den af folkeforsikringskommissionen i juni 1955 afgivne betænkning er spørgsmålet om indførelse af en pensionsordning for enker taget op i forbindelse med de øvrige af kommissionen behandlede spørgsmål, og de forskellige mindretalsindstillinger indeholder bemærkninger herom, jfr. betænkningens afsnit 8. Mindretallene erkender alle, at der består et særligt problem for enker med børn eller kvinder, der bliver enker i en forholdsvis sen alder. Det er herved berørt, at lignende hensyn kan gøre sig gældende med hensyn til andre grupper af enlige kvinder. Der er i mindretalsindstillingerne skitseret forskellige retningslinier for, hvorledes den særlige støtte til enker m. v. kunne tænkes gennemført.

I forbindelse med udarbejdelsen af forslag til lov om folkepension har det ovennævnte spørgsmål derefter været gjort til genstand for overvejelser.

En eventuel indførelse af en egentlig enkepensionsordning med ydelser, hvis størrelse er fastsat i lovgivningen, rejser en række problemer, i hvilken forbindelse man navnlig må være opmærksom på, at forholdene for enlige kvinders vedkommende stiller sig langt mere forskelligt i de enkelte tilfælde, end hvor det drejer sig om personer, hvis erhvervsøve er nedsat på grund af alder. En effektiv hjælp til afhjælpning af de vanskeligheder, der opstår for kvinder, der bliver enlige, vil derfor som regel bedst kunne ydes efter en individuel bedømmelse, som den der i almindelighed finder sted ved ydelse af hjælp efter forsorgsloven. I denne lov er der derhos ved lov nr. 152 af 30. april 1955 om ændringer i forsorgsloven som ny § 282 gennemført nye regler om hjælp til enker med børn og andre enlige mødre. Efter disse regler kan der til enker med børn under 18 år indtil 13 uger, eventuelt indtil $\frac{1}{2}$ år, efter ægtefællens død i trangtilfælde ydes særhjælp til underhold og til hjemmets opretholdelse, og tilsvarende overgangshjælp kan efter omstændighederne ydes også til kvinder med mindreårige børn, som bliver skilt uden forudgående separation, og i ganske særlige tilfælde ved separation. Endvidere kan der til enlige mødre med børn under 18 år, der på grund af børnenes pasning eller af andre grunde ikke er i stand til at tage arbejde eller ikke er i stand til at påtage sig arbejde i normalt omfang, i trangtilfælde ydes underholdshjælp som særhjælp. Endelig kan der til enlige mødre med børn under 18 år om fornødent ydes særhjælp til dækning af særlige udgifter, der

afstedkommes af en efter forholdene rimelig uddannelse, som kan forventes bedre at sætte de pågældende i stand til at forsørge sig selv og deres børn.

Man har i overensstemmelse med foranstående fundet det naturligt, at regler om en forøget støtte til enker og andre enligstillede kvinder, ialtfald indtil videre, søges gennemført som en udbygning af forsorgslovens bestemmelser om overgangshjælp, løbende underholdshjælp og uddannelseshjælp til enker med børn og andre enlige mødre. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne nedenfor til forslagens enkelte bestemmelser.

For at lette oversigten er de foreslåede tilføjelser trykt med kursiv.

ad §§ 59 og 75.

Efter de gældende bestemmelser refunderes hjælp i henhold til § 282, stk. 1 og 2, til enlige mødre i overgangstiden efter ægteskabets ophør på samme måde som hjælp efter §§ 262—63 til tuberkulose-ramte m. fl., d. v. s. med $\frac{3}{10}$ statsrefusion og $\frac{5}{10}$ tilskud af udligningsfonden. Disse refusionsregler foreslås ligeledes at skulle gælde for overgangshjælpen til enker uden mindreårige børn efter den nedenfor foreslåede ændrede regel i § 282, stk. 1.

ad § 60.

Da der ved udbetaling af hjælp i henhold til forsorgslovens § 282, stk. 4, er tale om en hjælp, der ydes og refunderes efter lignende regler som kommunehjælp til underhold, har man fundet det rettest, at reglerne om opholdskommunerefusion af kommunehjælp til underhold finder tilsvarende anvendelse på denne art særhjælp.

ad § 194.

I det i forbindelse med forslag til lov om folkepension fremsatte forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven er det foreslået, at reglerne i folkeforsikringslovens § 41, stk. 3, nr. 2, om forhøjelse af formueindtægt ved beregning af aldersrente bortfalder. På tilsvarende måde foreslås reglen om forhøjelse af formueindtægt med 5 pct. af formuens beløb ved beregning af den indtægt, der lægges til grund ved udbetaling af normalbidrag, enkebørnsbidrag m. v., ophævet.